

ПЛОЩА ЖИВЛЕННЯ РОСЛИН ЩЕПЛЕННОГО КАВУНА

К.М. ВОЛОШИНА

Південна державна с.-г. дослідна станція ІВПіМ НАН

Постановка проблеми. Розмір площі живлення рослин, за якої можна отримати найбільший урожай, залежить від багатьох факторів, а саме від біологічних особливостей культури і сорту, кліматичних і ґрунтових умов, агротехніки, що застосовується, призначення посіву, способів посіву та ін.

Технологія вирощування баштанних культур на підщепах поширена в багатьох країнах світу. У Росії вирощування щеплених овочевих культур з родини *Cucurbitaceae* вперше було застосовано ще в середині 20-х років ХХ ст. Лебедєвою С.П. [3, 4]. Дещо пізніше роботи у цьому напрямі проводили Груздов С.Ф. [1] та Краєвий І.М. [2]. Ними було встановлено, що добре розвинена коренева система деяких видів гарбуза, використаних в якості підщепи кавуна, забезпечує високий і стабільний урожай плодів. Коренева система підщеп забезпечує прискорення росту і розвитку прищепи (кавуна), високу і стабільну врожайність, підвищує стійкість проти хвороб. Тому досить перспективним напрямом досліджень стала розробка елементів технології вирощування щепленого кавуна, де значної уваги заслуговує питання дослідження площи живлення рослин.

Стан вивчення проблеми. Площі живлення рослин кавуна столового вперше почали досліджувати у 1923-1926 роках на Камишинській дослідній станції та у 1925-1927 роках на Дніпропетровській дослідній станції [6]. За даним цих установ в умовах Нижнього Поволжя оптимальна площа живлення становила 4 м², а в північному Степу України – 2,5-3,0 м².

Пізніше площи живлення рослин кавуна були ґрунтовно вивчені рядом вітчизняних дослідників

[6-8]. Ними було встановлено, що кавун при зрошенні можна вирощувати за тими ж схемами, що і на суходолі, допустимим є збільшення кількості рослин на 1 га в 1,5 рази. Вони вважають, що схема посіву та густота рослин є основним елементом сортової агротехніки.

Завдання і методика досліджень. Дослідження проводилися на території ДП «Дослідне господарство «Великий Клин» Інституту південного овочівництва і баштанництва НАН». Господарство знаходиться в межах Нижньодніпровської піщаної арени (Херсонська область, Голопристанський район).

Дослідження по визначеню оптимальної площи живлення рослин щепленого кавуна відбувались шляхом постановки польового двофакторного досліду, в 4-х кратній повторності:

Фактор А (способ вирощування кавуна): а) розсадний кореневласний (контроль); б) розсадний щеплений.

Фактор В (площа живлення кавуна): а) 1 м²; б) 2 м² (к); в) 3 м².

Щеплення кавуна на лагенарію проводили за уdosконаленим нами способом [5].

Площа облікової ділянки досліду 120 м². Загальна площа досліду 0,3 га. Повторність досліду чотирикратна. Сорт кавуна Княжич.

Результати досліджень. Фенологічні спостереження за кавуном показали, що щеплені рослини в рості і розвитку випереджали кореневласні. Достижання плодів кавуна при використанні кореневласної розсади відмічено на 10 діб пізніше, ніж розсади щепленої на лагенарію (табл. 1).

Таблиця 1 – Тривалість фенологічних фаз у кавуна за різних способів вирощування, діб

Способ вирощування	Тривалість фенологічних фаз, діб			
	посадка – цвітіння чоловічих квіток	посадка – цвітіння жіночих квіток	цвітіння жіночих квіток – досягнення плодів	посадка – досягнення плодів
Розсадний (кореневласний)	36	45	24	69
Розсадний щеплений	29	36	23	59

Тривалість періоду від висадки розсади щепленого кавуна до досягнення першого плоду становила 59 діб. Через 69 діб починали досягати плоди у кореневласного кавуна (контроль). Разом з тим, площа живлення рослин не впливала на тривалість фаз розвитку щепленого та кореневласного кавуна.

Встановлено, що біометричні параметри щеплених та кореневласних рослин кавуна значно відрізнялися між собою. Найкраще розвиненими у фазу досягнення плодів за всіма ознаками були щеплені рослини кавуна. Вони мали найбільшу кількість бічних пагонів першого порядку, що становила 6 шт., при загальній довжині пагонів 25,8 м, площи листкової поверхні 1,49 м², кількості листків 178 шт. та біомасі рослин 1923 г. Істотно меншим

була площа та кількість листків в розсадного кавуна (к), яка становила, відповідно, 1,28 м² та 158 шт., при кількості огудини – 5 шт. (табл. 2). Висота за кладання першої жіночої квітки визначає скоростиглість рослини кавуна. Так, при вирощуванні щепленого кавуна перша жіноча квітка знаходилась у середньому на 12 міжвузлі рослини, а у кореневласного, відповідно, на 16 міжвузлі.

За біометричними параметрами, краще розвиненими були рослини щепленого кавуна, що створювало умови для більш повного розкриття потенційних можливостей культури кавуна. Добре розвинена коренева система лагенарії, що використовується як підщепа рослин, забезпечувала високу і стабільну врожайність кавуна.

Таблиця 2 – Біометричні параметри рослин кавуна у фазу досягнення плодів залежно від способу вирощування

Способ вирощування	В розрахунку на одну рослину						Сухої біомаси рослини, г
	Кількість бічних пагонів, шт.	Довжина пагонів, м	Вузол закладання I – й жін. квітки	Довжина міжвузля, см	Кількість листків, шт.	Площа листків, м ²	
Кореневласний (контроль)	5	21,5	16	10,3	158±3	1,28	1345
Щеплений	6	25,8	12	9,0	178±4	1,49	1923

Відомо, що у фазу шатрика добовий приріст стрижневого кореня гарбузових сильно відстає від добового приросту бічних коренів не лише першого, але і другого порядку. Тому найкраще уявлення про потужність розвитку кореневої системи щепленого кавуна можна отримати у фазу цвітіння. Так, в цей період загальна довжина пагонів першого порядку з розрахунку на одну рослину кавуна щепленого на лагенарію склала 25,8 м, а стрижневий

корінь проникав у ґрунт на глибину 62,4 см, довжина бічних коренів першого порядку склала 132,8 см, другого – 47,2 см і третього – 19,4 см. У цій же фазі довжина пагонів першого порядку кореневласного кавуна була, відповідно, 21,5 м, стрижневого кореня – 52,1 см, бічних коренів першого порядку – 114,2 см, другого – 33,6 см, третього – 9,2 см. Надалі потужність розвитку бічних коренів посилювалась в ще більшій мірі (табл.3).

Таблиця 3 – Порівняльні дані довжини кореневої системи щепленого та кореневласного кавуна в основні фази його розвитку

Довжина корнів	Підщепа	Фаза розвитку				
		шатрик	пагоно-утворення	цвітіння	плодо-утворення	дозрівання
Стріжневого	Щеплений	26,2	45,2	62,4	67,3	72,4
	Кореневласний	21,8	37,4	52,1	59,6	66,5
1-го порядку	Щеплений	66,6	93,2	132,8	150,3	192,1
	Кореневласний	57,9	87,1	114,2	121,8	148,7
2-го порядку	Щеплений	19,7	32,3	47,2	56,2	88,4
	Кореневласний	15,4	23,4	33,6	45,7	70,7
3-го порядку	Щеплений	3,4	7,7	19,4	36,6	46,7
	Кореневласний	-	4,9	9,2	20,6	38,2
4-го порядку	Щеплений	-	-	0,9	17,8	21,7
	Кореневласний	-	-	-	6,9	10,7

Основна маса бічних коренів спрямована вздовж розташування поливних трубопроводів системи краплинного зрошення. Бічні корені, які були утворені на головному корені упоперек розташування поливного трубопроводу, відходили вбік міжряддя і повертали у бік зони зволоження ґрунту.

За результатами досліджень встановлено переваги використання щеплення при вирощуванні кавуна, який прискорює настання фази плодоношення та сприяє інтенсивному росту рослин. Його використання при вирощуванні кавуна дало можливість отримати стиглі плоди через 59 діб після висаджування розсади у відкритий ґрунт, що було на 10 діб раніше, ніж у контролі.

У цьому ж варіанті досліду біометричні параметри рослин щепленого кавуна (з розрахунку на 1 рослину) були істотно більшими, ніж у контролі – довжина пагонів на 4,3 м, кількість листків на 20 шт., площа листкової поверхні на 0,21 м².

Кількість продукції, яка надходила з рослин кавуна, залежала від схем розміщення рослин та способу вирощування кавуна. Урожайність щепленого кавуна за контрольної площині живлення рослин, що становила 82,6 т/га, була на 10,4 т/га вищою, ніж за вирощування кореневласного кавуна.

Найбільший урожай плодів кавуна було отримано при вирощуванні щепленого кавуна з площею живлення 3 м², що становив 84,4 т/га (табл. 4).

Таблиця 4 – Урожайність кавуна залежно від способу вирощування та площи живлення рослин, т/га

Способ вирощування (Фактор А)	Площа живлення, м ² (Фактор В)	Повторність				
		I	II	III	IV	Середня
Розсадний (кореневласний) (к)	1	66,5	64,5	65,5	69,0	66,3
	2 (к)	73,5	72,0	70,5	73,0	72,2
	3	79,5	82,0	74,0	80,0	78,8
Розсадний (щеплений)	1	79,5	79,5	80,0	82,5	78,2
	2 (к)	83,0	81,0	84,0	82,5	82,6
	3	83,2	83,0	84,2	87,0	84,4

HIP₀₅: Фактор А – 1,21 т/га; фактор В – 1,48 т/га; взаємодія факторів АВ – 2,09 т/га.

Зменшення площи живлення рослин до 1 м² негативно впливало на врожайність як щепленого,

так і кореневласного кавуна. Так, за цієї площи живлення рослин врожайність кореневласного і

щепленого кавуна зменшилась, відповідно, на 5,9 та 4,4 т/га, порівняно з контролем.

Аналіз структури товарного урожаю показав, що продуктивність однієї рослини, кількість плодів

на ній та середня маса плоду залежали як від способу вирощування, так і від площи живлення рослин кавуна (табл. 5).

Таблиця 5 – Структура товарного врожаю кавуна залежно від способу вирощування та площи живлення рослин

Способ вирощування	Площа живлення, м ²	Середня продуктивність, т/га	Середня кількість плодів	Середня маса плоду, г
Розсадний кореневласний (к)	1	13,26	3,25	4,08
	2 (к)	14,44	3,00	4,81
	3	15,76	3,25	4,85
Розсадний щеплений	1	15,64	3,50	4,47
	2 (к)	16,52	3,25	5,08
	3	16,88	3,25	5,19
HIP ₀₅				

Середня продуктивність однієї рослини кавуна була найвищою у варіанті, де способом вирощування є щеплення, при площи живлення 3 м² і становила 16,88 т/га, тоді як у контролі з кореневласним способом вирощування кавуна – 14,44 т/га. Серед досліджуваних площ живлення рослин найменшу кількість плодів мали кореневласні рослини кавуна - 3,00-3,25 шт./рос., тоді як щеплені – 3,25-3,50 шт./рос.

Аналіз структури урожаю свідчить, що найменша середня маса плоду була у кореневласного

кавуна, яка залежно від площи живлення рослин становила від 4,08 до 4,85 кг, тоді як у щепленого кавуна від 4,47 до 5,19 кг.

Показники хімічного складу плодів кавуна, щепленого на лагенарію, порівняно з кореневласними рослинами, майже не відрізнялися. Найбільший вміст сухої розчинної речовини - 11,0%, містилось в плодах кавуна, вирощеного способом щеплення (табл. 6).

Таблиця 6 – Біохімічний склад плодів кавуна залежно від способу вирощування та площи живлення

Способ вирощування (Фактор А)	Площа живлення, м ² (Фактор В)	Вміст в плодах			
		Сухої розчинної речовини, %	Вітаміну С, мг %	Суми цукрів, %	Нітратів, мг/кг
Розсадний кореневласний (к)	1	10,6	10,78	9,11	36,6
	2 (к)	10,7	8,80	9,20	47,4
	3	10,6	8,36	9,10	46,4
Розсадний щеплений	1	10,4	8,80	8,94	42,4
	2 (к)	10,6	10,34	9,12	40,3
	3	11,0	9,90	9,46	44,5

Встановлено, що за показниками урожайності кращим способом вирощування кавуна є щеплення, яке за площи живлення рослин 2 м² (контроль) забезпечує отримання 82,6 т/га плодів, тоді як за вирощування кореневласного кавуна урожай плодів на 10,4 т/га нижчий. Збільшення площи живлення рослин щепленого кавуна до 3 м² сприяло підвищенню уро-

жайності до 84,4 т/га, що на 1,8 т/га вища, порівняно з контролем (2 м²). Вирощування щепленого кавуна з площею живлення 3 м² дало можливість отримати найвищий урожай плодів – 84,4 т/га, тоді як при вирощуванні кореневласного кавуна з площею живлення 2 м² (контроль) – 72,2 т/га.

Таблиця 7 – Економічна ефективність вирощування кавуна залежно від способу вирощування та площи живлення

Способ вирощування (Фактор А)	Площа живлення, м ² (Фактор В)	Урожайність, т/га	Витрати на вирощування, грн./га	Валовий прибуток, грн./га	Умовний чистий прибуток, грн./га	Собівартість 1 т плодів, грн.	Рівень рентабельності, %
Розсадний кореневласний (к)	1	66,3	20896	26520	5624	315,1	26,9
	2 (к)	72,2	14820	28880	14060	205,2	94,8
	3	78,8	10820	31520	20700	137,3	191,3
Розсадний щеплений	1	78,2	24696	31280	6584	315,8	26,6
	2 (к)	82,6	16720	33040	16320	202,4	97,6
	3	84,4	11387	33760	22373	134,9	196,4

Досліджувані елементи технології виробництва плодів кавуна впливали як на урожайність культури, так і на економічну ефективність вирощування. Застосування щеплення суттєво підвищувало

виробничі витрати, порівняно з вирощуванням кореневласного кавуна. Так, використання щепленої розсади кавуна у варіанті з площею живлення рослин 2 м² (контроль) підвищувало виробничі

витрати на 2660 грн./га, порівняно з кореневласним. Зменшення площини живлення рослин кавуна з 2 м² (контроль) до 1 м² збільшувало виробничі витрати на 7976 грн./га при розсадному щепленому способі вирощування та на 4000 грн./га – при розсадному кореневласному способі. Збільшення площини живлення до 3 м² зменшувало виробничі витрати до 10820 грн./га при кореневласному способі та до 11387 грн./га – при щепленому.

Найвищий чистий прибуток отримано в варіанті з вирощуванням щепленого кавуна з площею живлення 3 м², що становив 22373 тис. грн. при собівартості продукції 134,9 грн./т та рівні виробничої рентабельності 196,4 % (табл. 7).

Умовний чистий прибуток при вирощуванні способом щеплення з площею живлення 3 м² був на 6053 грн./га вищим, ніж при площині живлення 2,0 м² (контроль) та на 15789 грн./га вищим, ніж при 1,0 м².

Висновки:

1. Тривалість періоду від висадки розсади щепленого кавуна до досягнення плодів становить 59 діб, що на 10 діб менше, ніж у кореневласного кавуна (контроль).

2. Щеплені рослини кавуна, у середньому на одну рослину, мають найбільшу кількість пагонів 1-го порядку - 6 шт. при загальній її довжині 25,8 м, площу листків 1,49 м², кількість листків 178 шт. та біомасу рослини (1923 г.).

3. Урожайність щепленого кавуна за контрольної площині живлення рослин становить 82,6 т/га, що на 10,4 т/га вища, ніж за вирощування кореневласного кавуна.

4. Найбільшу урожайність забезпечило вирощування щепленого кавуна з площею живлення 3 м² - 84,4 т/га, тоді як при вирощуванні кореневласного кавуна – 72,2 т/га.

5. Середня продуктивність однієї рослини кавуна була найвищою у варіанті, де способом вирощування є щеплення, при площині живлення 3 м² і становила 16,88 кг, тоді як у контролі з кореневласним способом вирощування – 14,44 кг.

6. Серед досліджуваних способів вирощування, найменшу кількість плодів мали кореневласні рослини кавуна (3,00-3,25 шт./рос.), тоді як при щепленні цей показник був дещо більшим (3,25-3,50 шт./рос.).

7. Найвищий рівень чистого прибутку отримано при вирощуванні щепленого кавуна з площею живлення 3 м², що становив 22373 тис. грн. при собівартості продукції 134,9 грн./т та рівні виробничої рентабельності 196,4 %.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Груздов С.Ф. Прививка растений / Груздов С.Ф. – М.: Сельхозгиздат, 1954. – 144 с.
2. Краєвий І.М. Як проводити щеплення гарбузових і пасльонових рослин / І.М. Краєвий // Сад та город. – 1941. – № 2. – С. 16-20.
3. Лебедева С.П. Тыквенные культуры / Лебедева С.П. – М.: Россельхозизд., 1987. – 80 с.
4. Лебедева С.П. Трансплантация (прививка) бахчевых культур / Лебедева С.П. – М.: Сельхозгиздат, 1940. – С. 4-11.
5. Лимар А.О. Способ одержання щепленої розсади кавуна / А.О. Лимар, К.М. Волошина // Таврійський науковий вісник. – 2012. – Вип. 79. – С. 85-92.
6. Бахчевые культуры / Под редакцией Лымара А.О. – К.: Аграрная наука, 2000 – С. 11-18, 30-36, 84-88, 100-102.
7. Павлюченко О.О. Міжрядний обробіток кавунів / О.О. Павлюченко // Овочівництво і баштанництво. – К.: Урожай, 1972. – Вип. 13. – С. 55-56.
8. Кононенко А.Г. Зависимость урожая плодов арбуза Огонек от площади питания и количества растений в гнезде / А.Г. Кононенко, О.О. Павлюченко, М.А. Максимова // Овощеводство и бахчеводство. – К.: Урожай, 1976. – Вып. 21. – С. 26-31.

УДК 635.61:631.303 (477.72)

ОБРОБІТОК ҐРУНТУ ПІД КАВУН НА НЕПОЛИВНИХ ЗЕМЛЯХ ПІВДНЯ УКРАЇНИ

В.І. КНИШ – кандидат с.-г. наук, с.н.с.

Південна державна с.-г. дослідна станція ІВПіМ НААН

Постановка проблеми. Кліматичні і ґрутові умови південного Степу України надзвичайно сприятливі для виробництва високоякісної баштанної продукції. Проте, левова частка від загальної площини баштанних культур в регіоні зосереджена в незрошуваних умовах. Тому, головним завданням раціональної системи обробітку ґрунту під кавун, який є тут провідною баштанною культурою, є максимальне накопичення і ефективне використання ґрунтової вологи.

Підготовка поля під посіви кавуна включає основний і передпосівний обробіток ґрунту. Відомо, що основний обробіток ґрунту є головною ланкою в системі вирощування сільськогосподарських культур, крім того, він частково вирішує завдання інших складових частин технології, зумовлює напрямок процесу гумусоутворення, зміну агрохімічних і агрофізичних властивостей ґрунту. Своєчасно

проведеним основним обробітком ґрунту під баштанні культури вирішують агротехнічні задачі: створення розпущеного орного шару з оптимальною фізичною будовою, покращення водного, повітряного та теплового режимів, заробка добрив і пожнивно-кореневих решток; покращення фітосанітарного стану ґрунту.

Стан вивчення проблеми. Агрофізичні умови вирощування рослин можна регулювати, вибираючи той чи інший спосіб обробітку ґрунту. Чим водостійкіша ґрунтована структура, ретельніше та глибше оброблений ґрунт, менша його щільність, тим більша його здатність поглинати вологу атмосферних опадів. За даними Медведєва В.В. [1], для чорнозему південного водопроникність водостійких агрегатів крупніше 1мм значно більша, ніж неводостійких такого ж розміру і розміром менше 1мм. При збільшенні їх розміру з 1мм до 7мм водо-